

Bréfa- og málasafn 1955

Bjarni Benediktsson – Stjórnmal – Dómsmálaráðherra – Menntamálaráðherra – Bréf – Andrés G.(?) –
Bjarni M. Gíslason – Bragi Steingrímsson – Eiríkur Benedikz – Eggert Stefánsson – Guðbrandur Ísberg –
Haraldur Jóhannesson – Hreinn Pálsson – Hróðmar Sigurðsson – Jón Gíslason – Jónas Gíslason –
Ragnar Jónsson – Vagn E. Jónsson – Þórarinn Björnsson – Kvittanir – Reikningar – Verslunarfélag
Vestur-Skaftfellinga – Olíuverslun Íslands – ESSO

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360
Stjórnmalamaðurinn
Askja 2-19, Örk 5

©Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Til Glæmisen
Gjantassona.

Reykjavík 11. ág. 1955.

Göt: vinur!

Þú bit þig afsökun
á og þakka þér allt ómett:
min vegna þyngv og sitar,
Einkunn þótt: mér leiðt,
hversu þú tókst um líkum.
litvægum á þu og at
þú skuldi þurfa að hafa
þessu vegna slíkt ómett:
sem vinnu þu vitni um.
Ébbent veit ég hvernig
þjárfeltum okkur er
mín hálthatt, en ég þreygt:
þú, at þú lítur ekki
einfest þyngv skuld við
þig heldur þrefsi mig

íafnótunum, svo að ég geti
greitt við fyrsta tækifæri.

Astætan til þess að ég
skrifa mi á mi, að
þanniggi minn Einar
Einarsson megar ráðgjafi
er á förunum til Bandarí-
skjanna. Slanur hefur á
þróunum Gunnar hæg-
myndi um endur-
bæta smit- flugvél
og hefur verið í sam-
bandi við fyrirtæki þor-
vestra um hægmyndi
rinn og á mi kost
á starf- þor.

Lei á landi á dóki
þari að að skera í um
gildi ráðgjafa Einar
ni reyna þor í fram-
kvæmd og á þess vegna

meint myndlegt að leita til
utlanda um þor og þor
hefur Einar, m.a. eftir
bandingunum Colonel Bailey,
(veit ég þor hefur verið á skrifað
sem er eftir þor hefur verið á skrifað
leitast til þessa fyrirtækis
og verður þor að setja
sig við þor almennu vinnum
skil mála, sem þor setur

Einar er hins vegar
austvitat þor þor
að þor um, að halda
veit- eftir þor um
sinn eftir þor sem
framkvæmt er, ef
þor reynast einhver,
við- Einar mitt við
þor mi á þor að
bitja þor um að veita
Einar þor að starf sem
þor setur og leit þor

svo sem tilbúi verður
tíð.

Trúst: og þeir töl alls
hins besta = þessu sem
iðrus. Þið þar heyrja
at leiða komu þinni
og iðra at þeir og
þeirir fölki hit: vel.

Egilsstaðaborg 1. Júní 1955.

Hæstvirtur ráðherra Bjarni Benediktsson.

Í sambandi við veitingu yfirdýralæknisembættisins á næsta ári leyfi ég mér að skrifa yður þetta bréf. Ég hef þegar rætt þetta mál við Ingólf Jónsson ráðherra og bent honum á hve mikilvægur þáttur landbúnaðarmálanna dýralækningamálin eru-. Ég reyndi að skýra fyrir honum hve afleitt það hefði verið undanfarim ár, að hafa flestar sauðfjarræktarsveitir landsins dýralæknilausar, til stórtjóns fyrir landbúnaðinn. Ég hef nú dvalið hér á Austurlandi hjá Framsóknarmönnum í 14 ár, og oft átt litlum skilningi að fagna-. Þó hygg ég, að ég hafi oft, að minsta kosti síðari árin, létt áhyggjum af bændum í sambandi við sauðfjarkvillana-.

Eftir því sem ég hef komist næst, þá ætlað er vist landbúnaðarráðherra Páli Pálssyni dýralækni að Keldum yfirdýralæknisembættið, þó hann sé yngstur allra dýralækna á landinu. Þarna finnst mér frekju Framsóknarmanna rétt lýst, því P.P. hefur aldrei verið héraðsdýralæknir úti á landi og þekkir því ekkert til starfsins þar eða þeirra starfsskilyrða, sem slíkir dýralæknar eiga við að búa-. Árið 1927 skipuðu Framsóknarmenn mann í dýralæknisembættið í Reykjavík sem búinn var að eyðileggja sig á drykkjuskap.

Meðfram af þessum ástæðum eru dýralæknamálin á Íslandi enn langt á eftir tímanum, samanber skýrslu Dr. Stewart frá Sameinuðu-Þjóðunum til ríkisstjórnarinnar um þessi mál.

Við sauðfjársjúkdómana verður ekki ráðið, nema að dýralæknar verði settir í þær sveitir þar sem þeir herja og reynt að vinna vísindalega að því að útrýma þeim. Án sleytulauss starfs er ekki frekar að vanta árangurs í dýralækningum en á öðrum sviðum í daglega lífinu-.

Einn harður vetur ætlaði alveg að gera útaf við allan búskap á Austurlandi. Í sambandi við vanfóðrun fjárens, sem af ástandi þessu leiddi, herjaði margskonar ormaveiki og aðrir kvillar fjeð. Þá tókst mér með nýjum lyfjum og lækningaaðferðum að bæta verulega hið slæma heilbrygðisástand fjárens. Þessi reynsla mín, hefur sannað mér hvernig stjórna beri dýralækningamálum landsins í framtíðinni, og að dýralækna þarf að fá í sauðfjarræktarsveitirnar svo að búskapur geti þrifist þar.

Framsóknarmönnum hefur alltaf farist það ólánlega að stjórna dýralæknamálum, líka er reynsla mín slæm af þeim hér á Austurlandi. Það yrði

alveg einstakt pólítískt hneyksli ef Framsókn tækist að pota yngsta og reynslulausasta dýralækninum í yfirdýralæknisstöðuna. P.P. virðist njóta hylli manna í Landbúnaðarráðuneytinu, en þó hefur hann ekki í sjálfu dýralæknisstarfinu sýnt neina yfirburði fram yfir aðra dýralækna landsins-. Til Reyðarfjarðar hefur hann verið sendur til þess að gefa skýrslur og fagrar lýsingar á sláturhúsum Framsóknarmanna, en ekki hefur sá fagurgali bæt ástandið í heilbrigðismálum, nema síður sé-.

Hér um slóðir er talað um það sem sjálfsagðan hlut að landbúnaðarráðherra veiti sínum flokksbróður embættið. Þannig svæfa þeir dómgreind fólksins í framsóknarkjördæmunum, að mönnum finnst slíkt sjálf-sagður hlutur. Fyrst þegar ég kom til landsins sem dýralæknir fyrir 21 ári síðan, vísaði Bjarni Ásgeirsson mér á, að ég skyldi ekki praktisera sem dýralæknir í Reykjavík, heldur fara í embættið á Austurlandi. Framsóknarmenn eins og P.P. fá ekki svona ráðleggingar, en þeim á að sigla nærri beint frá prófborðinu í æðstu stöður í sjálfri Reykjavík.

Þó liðin séu 16 ár síðan ég var dýralæknir í Reykjavík þá á ég enn ýmsa stuðningsmenn þar, sem vilja fá mig í yfirdýralæknisembættið t.d. Stefán Thorarensen apotekari, sem rekur stórt kúabú á Kjalarnesi. Hann segist þurfa að fá mig til Reykjavíkur til þess að lækna fyrir sig kýrnar, en hann hefur misst 10 kýr á seinustu árum. Mér þótti vænt um það traust sem S.Th. enn bar til mín.

Það er skoðun mín að það geti reynst mjög slæmt fyrir Sjálfstæðisflokkinn að afhenda Framsókn yfirdýralæknisembættið, því dýralækna-málin munu í framtíðinni reynast hin þýðingarmestu fyrir landbúnaðinn. Ingólfur ráðherra hefur leyst dýralæknismál Rangæinga alveg andstætt því sem framsóknarþingmenn aðhafast í sínum kjördæmum.

Þá væl ég að endingu benda yður á að hinir dýralæknarnir munu ekki verða hrifnir af að fá P.P. yfir sig, til þess að stjórna sér.

Virðingarfyllst,

Þragi Steingrímsson

Skammstafanir:

D = Hraðskeyti.
RPx = svar borgað
(i stað x kemur orðafjöldinn).
RPDx = hraðsvar borgað.
Post = póstgjald borgað.
TC = samanborið (til tryggingar).
RO = afhenda skal opið.
MP = afhenda viðtakanda sjálfum.
FS = á að eftirsenda.
PC = viðtökuskirteini óskast.
XP = útsending borguð.

LANDSSÍMI ÍSLANDS

Símskeyti

Nr. , orð; þann 1.10¹⁹ 54 kl.

Gjöld:

Eyðublað nr. 2

Sent til

af

kl.

Athugasemdir símaþjóna

Fyrir hraðskeyti er tvöfalt gjald.

HJÁLPIÐ HINUM SJÚKU!

Sendið vinum yðar samúðarskeyti
Minningargjafasjóðs Landsspítala Íslands!

BJARNI HALLDÓRSSON
UPPSÖLUM
BLÖNDUHLÍÐ
SKAGAFIRÐI

ÞAKKA BRÉFIÐ STOPP MÁLIÐ
ÓKOMIÐ TIL MÍN EN ÖRUGGLEGA Í LAGI STOPP

BJARNI BENEDIKTSSON

Nafn og heimili sendanda og síma-
nr. skal ætíð skrifa hér greinilega.

Sími 6740

Ry, 3/2,1955.

Kær Bjarni Benediktsson!

Fyrst af öllu vil ég þakka yður fyrir hinn rausnarlega ferðastyrk, sem ég skal reyna að ávaxta sem best. Ég reykna með því, að ég geti sótt hann hjá sendiráðinu, áður en ég legg á stað.

Eins og yður kannski er kunnugt er stjórn lýðskólanna dönsku að gefa út rit um handritin. Upphaflega var það hugmyndin, að bæði Danir og Íslendingar skirðu aðstöðu sína til handritamálsins í þessu riti, og ritstjórnin sendi bókina mína til allra dönsku prófessoranna, sem hafa verið sterkastir andstæðingar okkar, og gaf þeim kost á að svara. Þeir hafa allir sem einn færst undan því; en þá var ákveðið að láta aðra Dani skrifa um málið, menn, sem okkur eru hlyntir og samtímis fór ritstjórnin fram á það við íslenska fræðimenn að skrifa ýmisleg söguleg yfirlit. T.d. hafa þeir bæði Þorkell Jóhannesson að skrifa um sjálfstæðisbaráttu Íslendinga og Hagalín um "Den islandske sagatradition i litteraturen". En nú stendur á þessum greinum svo hægt sé að prenta ritið. Ég veit ekki, hvort yður er mögulegt, að ýta svolítið undir þá, því einhvervveginn mælist það illa fyrir ef Íslendingar sína þessu ekki áhuga. Hagalín er ekki hægt að ásaka í þessu efni, því hann hefur feingið áskorunina fyrir stuttu, eftir að þeir höfðu bæði eftir svári frá Brekkan í

hálf t ár, en Þorkell Jóhannesson sendi þeim fyrir alla löngu gamla ritgerð úr Skírni, sem aðeins fjallaði um þjóðfundinn 1851, en að sjálfsögðu er það ekki nægilegt yfirlit fyrir danska lesendur, þegar um er að ræða alla sjálfstæðisbaráttu Íslendinga, og nú hafa þeir beðið hann að skrifa nýja grein, og í öngum sínum snúið sér til mín, hvort ég geti ekki hrynt þessu í frankvæmd. Sjálfur get^{eg} ekki lagt neitt að mörkum í þetta rit, þar sem ritinu fylgir ýtarleg gagnrýni af bók minni um handritin, eða réttar: gagnrýni af danska nefndarálitinu með bók mína sem bakhjall. Alt þessháttar verður skrifað af dönskum mönnum, en íslendingum er ætlað að gefa hógvör söguleg yfirlit yfir ýmsa hluti varðandi menningu okkar.

Með kærri kveðju

Þjarni Þjarnarson

Reykjavík 7. 9. 53

Ó. Th. Alhúsi

H. Menntamálaáðing
Bjarni Benediktsson

Þú gefur tilfari langar
mig til að gefa yður
notkar upplýsingar um þing
göngu, smíðakennara, og seltir
um stöðu við stöðum: keflavík.
Stamm þess, að minni vafi, átt
þú við yður.

Þvílíngur var til þingablaðs
sendill og min heimheimantur
á aðal skrifstofu Samdassins-
ans. Stamm reyndist óvenjulega
vandatur og áreitun leynd
mylingur. Síðan hafi hann
smíð, við handtöku stöðum,
að vafi okkur, sem þessum
horrum, og fengum lokaferri
til að sjá nýna smíðsgröfi

hans. Í því þessa júlts er
ekki ljótt, mér vitan lúga,
og ég tel hann síðastaklega í
húfan til að hafa góð
abrif á myndinga
slam þessu nokkru stóte rett-
leðis kend og er ein arto í
svörum, og af þeim sökum
er það, að vissir menn fella sig
ekki við hann.

Hann hefur alltaf verið eindreginn
sjálfsleðismark, og mér var
þummett um það, að hann
tók oft upp handsternu fyrir
sjálfsleðis flóttum út af
vögi fram sökum manna
og þorumunna, og hann
varn á keflavítu þyvelti,
aðu en fram sökum tók það
við

Í leyfi mér því að gjalda
eindregis þorumum við
veitingu þorumava stóte í
keflavítu, og sem þorum
gegndi á st. velti.
Met vörðum Andrés G. Þorðsson

Adri hafa fleyst sér inni sóskaalladan
"Modernisma" - "Astrattisma" - og með því
fapar öllum einbeinum lands og
þjóða. Þetta segir að menningarþingun
um Isl. útskiðinguna... En ég hef
alltaf vitað - að það þyður ákveðið að
senda "Astrattisma" frá Þrikk -- við gerum
okkur bara hlægilega... Hvern provincialli -
smekkur vallys skil. og villy. þ. Gíslas orur -
er götur í Þrikk -- en hvernig á hinum lídada
heimi: - þetta er vörum við það þara og breita...
Ég hefði í tilun skrifad greinar frá Venetia,
um málreksmyndun þar - og iðreid þeirra -
og Isl. hljóði getad tekið þar til þar líd -
þemungar áttu en þeir fleyst hund. þús.
úh til að Auglýsa syna iðkjalha - list...
og gæra sig hlægilega...
þara en lífist er þamundann -- og kansli
þalvandi í þam til... Þetta er bara
til þar sem okkar Menfam. sáðherra - ég
skrifu skilun í blöðin svo iðvorp - en þú
þar til ég kem...

Ég hlakka til að spá þig í Þrikk
mér þyður vanti um þina vináttu
og hugsa oft til þin. Vonandi
þerur Íslands þam til þú

og min samhyggur og siningu min
Lyðveldis hugsjón okkar. Það
er minn mikill vandi að gæta þess
þess - minn og að afli þarminn... Og
föðurlands ástir djúp, og sterk, minn
og fæðir þinn ágæti þalltaf þarminn
þu áreidast lega lykullinn að mikillinn
jardneskri sælu - og minn skjón -
Málanna mikla þessardjós...

Minna min og ég sendum þessum
minlega þessum þessum - og í
þessum þessum þessum og til að þessum
í hönd þína afli.

þinn þessum
Egbert Stefánsson

Reykjavík, 25/7. 1955.

SÖRLASKJÓLI 12

EINKAMÁL

Herra dómsmálaráðherra
Bjarni Benediktsson,
Reykjavík.

Eg leyfi mér hér með að senda yður afrit af bréfi, er Olíuverzlun Íslands h.f. sendi Verðgæzlustjóra hinn 18. þ.m. Einhverja sögu heyrðum við Hallgrímur F. Hallgrímsson um það, að Esso hefði ekki óskað eftir verðhækkun á olíu, og var í því sambandi kallaður saman fundur forstjóra allra olíufélaganna og þetta rætt þar. Allir töldu sig hafa áhuga fyrir verðhækkun á olíum, enda væri ekki hægt til lengdar að selja með stórtapi, og árangurinn af þeim fundi varð svo sá, að öll félögin skrifuðu Verðgæzlustjóra bréf, enn á ný, hinn 18. júlí s.l.

Eg vil samt taka það fram, að jafnvel þótt Esso óskaði ekki eftir hækkun eða að ráðherrar Framsóknar ætluðu sér að koma í veg fyrir hækkun og hefja þannig dulið verðstrið, að miklu betra væri fyrir hin félögin að verðið, sem aðeins er hámarksverð, yrði sett af Verðgæzlustjóra eins og vant er, en vitanlega gæti Esso þá selt undir því verði og hafið beint verðstrið, sem kæmi hinum félögunum betur heldur en ef ríkisstjórnin héldi verðinu niðri.

Væri t.d. ekki óhugsandi að BP og Shell hjálpuðu okkur hér í slíku verðstriði,

og einnig gætum við þá slegið tilbaka þar sem þeim í Esso kæmi verst.

Esso-menn eru nú reiðir mjög út af því að við buðum í einn samning í Keflavíkurflugvelli hjá hernum, og sleppti H. Hvannberg sér á síðasta fundi út af því og sagði beint út, að ef þeir mistu nokkuð af viðskiptunum á Keflavíkurflugvelli þá mundi engin smáverðhækkun duga þeim innanlands, því þeir töpuðu vitanlega miklu meira en við á viðskiptum sínum úti á landi. Var hann með duldar hótanir út af þessu.

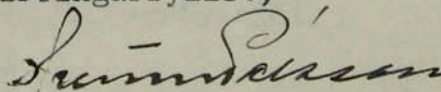
Eins og þér vitið erum við í Olíuverzlun Íslands h.f. að reyna að standa á eigin fótum. Shell hefir aftur á móti sinn fasta bakhjall, sem er húsbændur þeirra í London, og Esso hér hefir S.Í.S.

Þar sem við erum nú hættir viðskiptum við London er mjög hætt við að BP þar, sem enga ábyrgð hefir á viðskiptum okkar hér, mundi láta okkur afskiptalaus nema þá helst að hægt væri að benda á að hér hefði Esso hafið algjört verðstrið.

Þetta ástand, sem nú ríkir, er því það versta sem hugsast getur.

Yfirvöldin láta okkur selja með tapi mánuð eftir mánuð. Viðskiptamálaráðherra segir að bankarnir eigi að hlaupa undir bagga, því að þetta séu alveg sérstakar ástæður nú, en V. Þór, bankastjóri, krefur okkur hart um að greiða niður yfirdrátt, er við höfum haft, í stað þess að aðstoða okkur í þessum erfiðleikum.

Virðingarfyllst,

Hreinn Pálsson

Innl.

HP/UB.

18. júlí 1955.

Verðgæzlustjórinn,
Reykjavík.

Eins og yður er kunnugt hefur hámarksverð á hráolíu og benzíni verið ákveðið af yður undanfarin ár, og hefur sá háttur verið á hafður að vér höfum jafnan tilkynnt yður um breytingar á innkaupsverði, svo og um breytingar á dreifingarkostnaði innanlands. Höfum vér þá jafnframt lagt fram tillögur um verðbreytingar og þér síðar tekið yðar ákvörðun um hámarksverðið. Hefur verðið þannig af sjálfsögðu hækkað og lækkað eftir því sem tilefni hefur verið til á hverjum tíma, nema hvað viðskiptamálaráðherra óskaði eftir því fyrir hluta síðasta árs, þegar nokkur verðhækkun átti að fara fram, að verðið yrði ekki hækkað þá, heldur héldu olíufélögin áfram að selja með óbreyttu verði fyrst um sinn, enda mætti þá það verð haldast áfram þótt tilefni væri til lækkunar, þar til mismunurinn væri jafnaður.

Tilefni til lækkunar kom seinni hluta ársins og var verðið látið haldast í samræmi við loforð ráðherara. Þér tölduð þannig að olíufélögin mættu vel við una um verðlag á síðasta ári, þar eð lækkunin hefði átt að vera meiri en sem næmi þeirri hækkun, er til stóð að veita fyrri hluta ársins. Reyndin varð hinsvegar sú, að eftir að olíufélögin höfðu gert upp reikninga sína fyrir árið 1954 var engan veginn hægt að segja að jafnaðarverð ársins 1954 hafi verið of hátt.

Samkvæmt samningum við Sovétríkin höfðu félögin fast samkomulag um flutningsgjöld, sem gilti til febrúarloka. Um mánaðamótin nóv./des. hækkuðu flutningsgjöld mjög á markaðnum og fóru þá Rússar fram á að verða leystir frá þessu samkomulagi, og féllst íslenska ríkisstjórnin á kröfu þeirra að mestu leyti. Af þeim ástæðum, svo og vegna hækkunar á f.o.b. verði, hækkaði bæði olía og benzín mjög í innkaupi, og átti hækkun á útsöluverði af þessum orsökum að koma til framkvæmda síðari hluta febrúar. Sú hækkun fékkst ekki og var félögunum tjáð, að ekki mætti hækka verð á olíuvörum vegna samnings um kaup og kjör verkamanna, sem þá voru framundan.

Þegar eftir að samningar tókust við verkalýðs-félögin snéru félögin sér á ný til yðar og gerðu kröfu til þess að verðhækkunarkraftan frá febrúar kæmi til framkvæmda. En þrátt fyrir að öll aðstaða félaganna hafði þá stórversnað, þar sem þau höfðu orðið að selja undir verði um tæplega 2 1/2 mánaðar skeið, annast dreifingu á olíu og benzíni í verkfallinu á mjög óhagkvæman hátt, auk stórtjóns, sem beinlínis leiddi af aðgerðum verkfallsmanna, hefir Innflutnings-skrifstofan ekki enn tekið neina ákvörðun í málinu.

Þá hefur dreifingarkostnaður olíunnar enn stórhækkað sem afleiðing af hinum nýju kaup- og kjarasamningum við verklýðsfélögin, sem og þeim kjarasamningum, sem síðar hafa verið gerðir.

Flutningsgjöld hafa að vísu farið nækkuð lækkanði að undanförnun, þó ekki niður í það, sem samið var um við Rússa, en nú er allt útlit fyrir að þau séu að hækka á ný.

Það hlýtur að vera öllum hlutaðeigendum ljóst þegar allar aðstæður, sem drepið hefur verið á hér að framan, eru hafðar í huga, að olíuverzlunin í landinu getur ekki haldið óbreyttu verðlagi á olíu með síhækkandi dreifingarkostnaði af eigin rammleik, þ.e. þannig að tekjur mæti gjöldum.

Spurningin er því þessi: Hvað er að gerast?

Olíufélögin hafa selt með stórtapi síðan í febrúar-mánuði s.l. og enn bólar ekki á viðurkenningu yfirvaldanna fyrir herra verði. Allur innanlandskostnaður fer ört hækkandi, gjöldin aukast, tekjurnar standa í stað.

Almenningur stendur undrandi, margir birgja sig upp af olíum og benzíni í vitundinni um það, að auðvitað hljóti olían að hækka.

Ætlast yfirvöldin til þess að fé komi annarsstaðar frá til þess að halda uppi olíusölnunni? Þegar sýnt er að verzlun með olíu og núverandi verðlagi getur ekki borið sig.

Það er bersýnilegt að olíufélögunum er lífsnauð að fá að vita hver stefna yfirvaldanna er í þessu máli, og þar sem búið er að draga aðgerðir og yfirvöldin hafa sýnt mjög mikið tómlæti um þessi mál síðan í febrúarmánuði í vetur, verður það tæðast talið ósanngjarnt að ætlast til þess að þér takið þessi mál til gagngerðrar athugunar nú þegar og tilkynnið oss fyrirætlun yðar.

Virðingarfyllst,

pr.pr. OLÍUVERZLUN ÍSLANDS H/F.

Hreinn Pálsson

Asnæs, Odsherred, 25/3 - 1955.

Kæri Bjarni Benediktsson!

Það er alltaf leitt, að þurfa að seigja eitthvað í hálfgerðri mótsögn við það, sem maður áður hefur sagt. En einmitt þegar ég var búinn að skrifa til yðar, að ég hefði sagt velunnurum mínum, að þeir mættu ekki fara fram á meiri styrk frá stjórninni mér til handa, fóru mér að berast fleyri og fleyri raddir um það, að ég þyrfti að færa orustusvæðið út og setja mig í samband við menn í Norvegi, Finnlandi og jafnvel Svíþjóð, þannig, að sú hreifing, sem ég hef komið á laggirnar í Danmörku, fengi á sig ákveðnara norrænt snið.

Ekki skal því neitað, að ég hef hugsað um þetta áður, sérstaklega með það fyrir augum að kynna mér handritin í Svíþjóð, en ytri hagur minn hefur alltaf verið í algeru ósamræmi við áhlaupamanninn í mér, og þessvegna hafa þessháttar hugsanir sofnað út af fyr en varði. En nú segir fólk, að ég á vissann hátt svíkist undan marki, ef ég láti ekki þetta uppi við þá menn, sem geta og kannski vilja styrkja mig til þessara hluta, og að það sé alls ekki víst, að það komi þeim vel, að ég þeigi yfir þessu.

Þetta hefur gefið mér áráði til að skrifa til yðar og spyrja, hvort hugsast gæti, að ég - auk hins árlega styrks, sem ég aldrei get þakkað nægsamlega fyrir - gæti fengið einhverja upphæð til uppihalds og ferðakostnaðar í Svíþjóð, Norvegi og Finnlandi. Hugmyndin er, að fá menn í þessum löndum til að skrifa um málið, en ég kem því auðvitað hvergi nærri um sinn - nema bakvið tjöldin. Þessháttar "norrænar raddir" ætla svo vinir mínir í Danmörku að sjá um að komi fram í dönskum blöðum. Allt þetta hefur auðvitað sín áhrif og ætti að létta mikið lausn málsins, þegar handritamálið á ný verður borið fram af íslenzku stjórninni. Ég get tæplega hugsað mér, að hægt sé að gera þessháttar "studierejse" fyrir minna en ca. 30 þúsund íslenzkar krónur til allra landanna til samans, og þá skipt þannig, að 20 þúsund yrðu gefin sendiráðinu í Stockhólmi og 10 þúsund sendiráðinu í Norvegi (Oslo), til minna afnota.

Jón Helgason hefur nú læzt handritin föst hér um óákveðið

árabil, meðan hann er að fullgera ljósprentanirnar fyrir Munksgárd; en ekki má láta handritamálið sofna af þeim ástæðum, og það snjallasta, sem hægt er að gera, er kannski einmitt að reyna að vekja áhuga fyrir málstað Íslands á öllum Norðurlöndum. Það línar dönsku andstæðingana í sókninni, ef þeir fá auga á "Tordenskjöldsdátum" um öll Norðurlönd.

Ég er auðvitað klár á því, að gæta verður stæztrar varúðar við Svíja, en Norðmenn og Finnar eru reiðubúnir - það veit ég frá mörgum bréfum. Afturamóti þarf ég að kynna mér, hvar Svíjar eru veikastir fyrir. Rigsarkivar Sv. Dahl sagði hér nýlega á fundi: "Gíslason stúderar ekki handrit, en hann stúderar, hvar við erum sagnfræðilega séð veikastir fyrir, og rekst einkennilega oft á veiku blettina." Hann hefur á vissann hátt rétt fyrir sér, og eitthvað þessháttar ætla ég fyrst og fremst að kynna mér hjá Svíjum.

Jæja, þetta er nú engin krafa frá minni hlið, og það er heldur ekki neitt, sem þarf að afgreiða í kvelli. En ef stjórnin ekki á erfitt með þessháttar styrkveitingu, og yður fynnst einhver skynsemi í þessu, bið ég yður að yfirvega, hvort ekki er hægt að koma þessu í kríng, og ég skal þá reyna að ávaxta peningana eins vel og mér er unnt.

Með kærri kveðju og vinsemi og virðingum

Bjarni Gíslason

VAGN E. JÓNSSON

MÁLFLUTNINGS- OG INNHEIMTUSKRIFSTOFA, FASTEIGNASALA

Austurstræti 9 . Símar: 4400 og 5147

Reykjavík, 20. Maí 1955.

Herra dómsmálaráðherra
Ejarni Benediktsson,
R e y k j a v í k .

Herra Páll Pálsson hefur greitt til mín þær Kr. 579,93, sem
eftir urðu ógreiddar við afsal, vegna uppgjörs á gjöldum og vöxtum.

Fylgir uppheðin hér með í ávísun.

Virðingarfyllst,

Vagn E. Jónsson

Innlagt:
1 ávísun.

ICELANDIC LEGATION.

17 BUCKINGHAM GATE

LONDON S.W.1

TELEPHONE VICTORIA 5337-8

Db. 52.L.5.

24. janúar 1955.

Með tilvísun til bréfs Menntamála-
ráðuneytisins, dags. 10. janúar, varðandi
einkaleyfi Einars Magnússonar sendist hér með
endurrit af bréfi einkaleyfa-agentanna A. A.
Thornton & Co, þar sem skýrt er frá að einkaleyfi
það sem hér um ræðir sé úr gildi fallið 1936
þar sem það hafi ekki verið endurnýjað og að það
skjal sem fylgdi með bréfi ráðuneytisins hafi
ekkert gildi.

Skjalið endursendist hér með.

F. h. s.

Þurður Benediktz.

Menntamálaráðuneytið,

Reykjavík.

PATENT SPECIFICATION

385,557

Application Date: Aug. 2, 1932. No. 21,644/32.

Complete Accepted: Dec. 29, 1932.

COMPLETE SPECIFICATION.

Improvements in Sheet-metal Radiators for Heating Buildings.

I, EINAR MAGNUSSON, a subject of the Kingdom of Iceland, of Vestmannaeyjar, Iceland, do hereby declare the nature of this invention and in what manner the same is to be performed, to be particularly described and ascertained in and by the following statement:—

This invention relates to sheet-metal radiators for heating buildings having deeply corrugated outer walls, and has for its object to provide a radiator having a large heating surface but occupying only a small space, and which is easy to keep free from dust and dirt, and is cheap and easy to manufacture, and wherein the parts which are especially exposed to corrosion can easily be replaced.

The invention consists of a sheet-metal radiator for heating buildings made from a single sheet of metal characterised in that said radiator has a single joining seam extending along one of its sides, and is closed on the two remaining open sides by members secured in position by transverse bolts or the like.

In order that the invention may be more clearly understood our particular construction thereof will now be described with reference to the accompanying drawings wherein:—

Figure 1 is a side elevation of a radiator according to our particular construction of the present invention.

Figure 2 is a section on the line II—II of Figure 1.

Figure 3 is a corresponding section of a modification and

Figure 4 is a similar view of a further modification of the invention.

In these drawings the radiator consists of a metal sheet 1 bent into deep tube-shaped corrugations 2 and joined along one seam only. The metal sheet may be bent so as to form a radiator having corrugations on both sides as shown in Figure 2 or may be corrugated on only one side as illustrated in Figures 3 and 4, the latter construction being particularly applicable to radiators intended to be placed against a wall.

The corrugated sheet metal portion or body of the radiator is closed at each end by members 3 and 4 which form a cover and base respectively, the said closing members being provided with nozzles 5 for pipes for supplying and discharging the heating medium. The said closing members 3 and 4 are fixed in position by means of bolts 6 passing longitudinally between the corrugations so that the body portion 6 of the radiator is clamped between them, the said closing members being tightened by means of packing material. The radiator may be made mainly cylindrical or rectangular in cross section as shown in Figure 3 and Figure 4 respectively or any other suitable shape.

Having now particularly described and ascertained the nature of my said invention and in what manner the same is to be performed, I declare that what I claim is:—

1. Deeply corrugated sheet-metal radiator for heating buildings made from a single sheet of metal characterised in that said radiator has a single joining seam extending along one of its sides, and is closed on the two remaining open sides by members secured in position by transverse bolts or the like.

2. Sheet-metal radiator for heating buildings according to claim 1, characterised in that the two closing members form the cover and base of the radiator respectively.

3. Sheet-metal radiator for heating buildings according to claim 1, characterised in that the bolts which hold the closing members in position extend between the corrugations of the body of the radiator throughout its whole length.

4. Sheet metal radiator substantially as described with reference to the accompanying drawings.

Dated this 2nd day of August, 1932.

A. A. THORNTON,
Chartered Patent Agent,
7, Essex Street, Strand, London, W.C. 2,
For the Applicant.

[This Drawing is a reproduction of the Original on a reduced scale.]

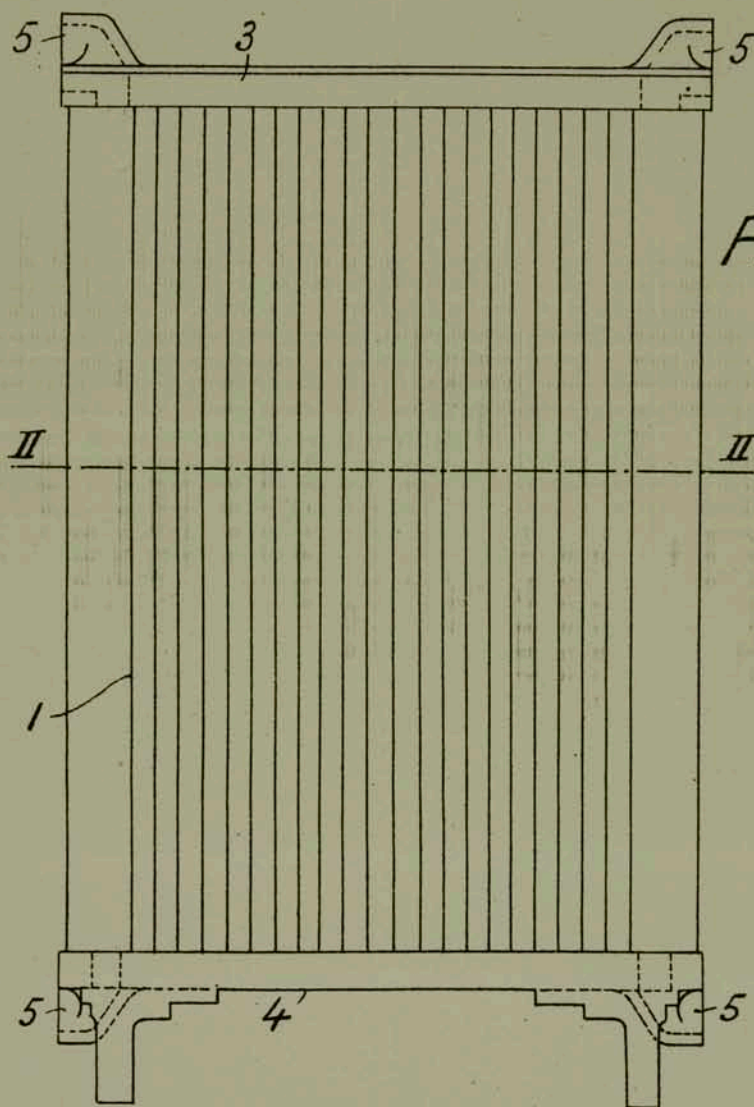

Fig. 1.

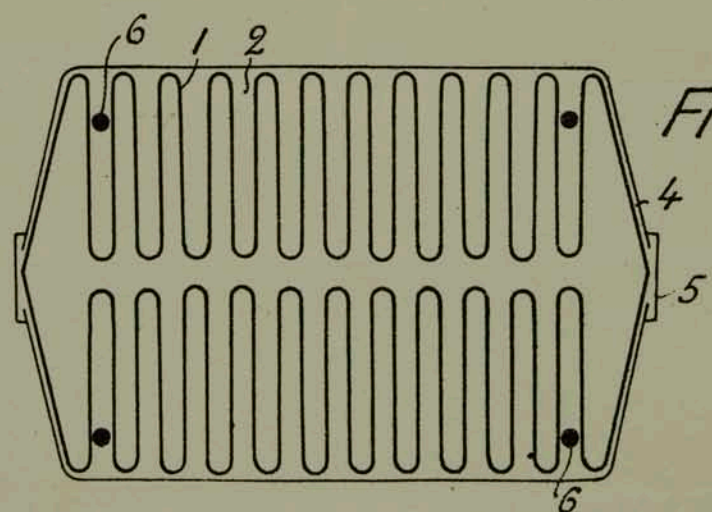

Fig. 2.

ET 1

Fig. 3.

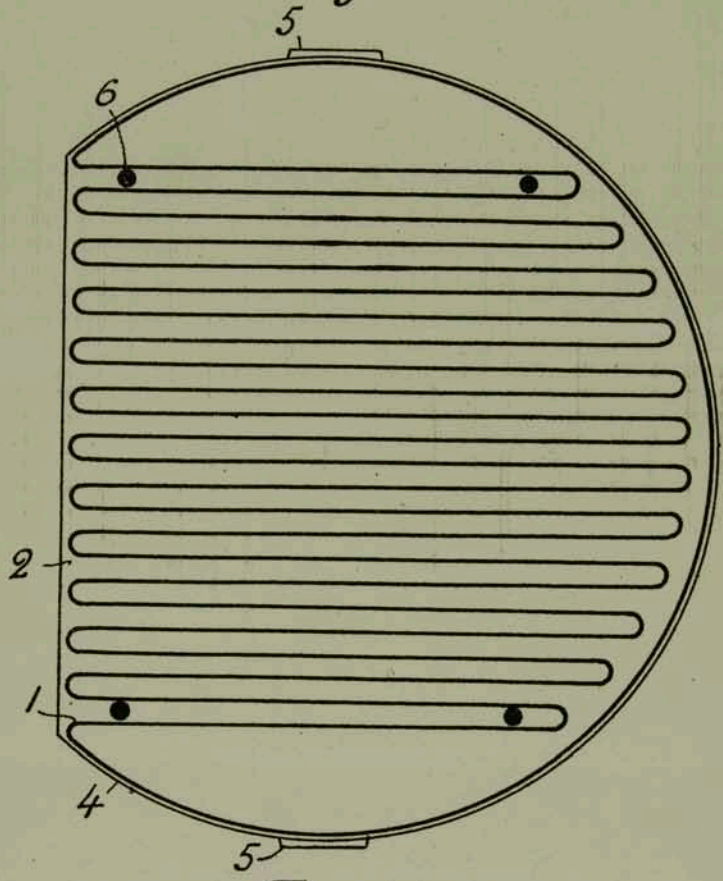
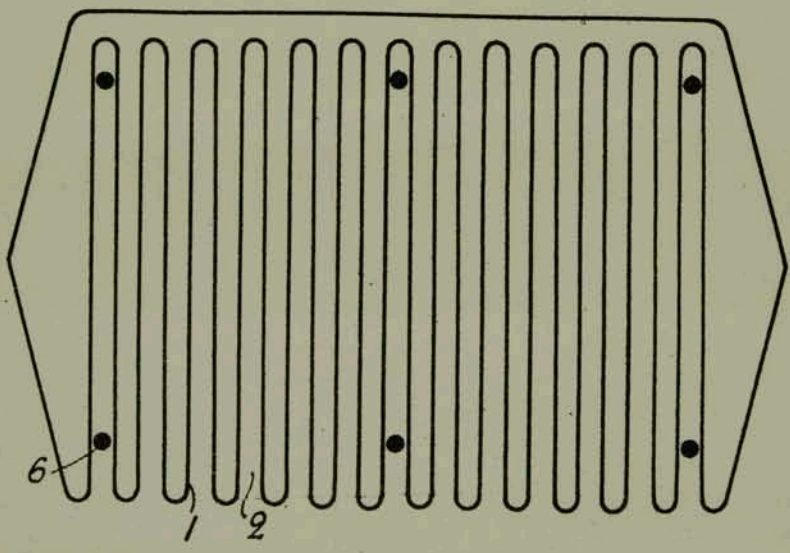

Fig. 4.

I
 Ki
 Ice
 thi
 5 sar
 lar
 the
 rad
 10 dec
 for
 ing
 ing
 to
 15 che
 wh
 exp
 rep
 20 rad
 a s
 tha
 sea
 is c
 25 by
 ver
 I
 mo
 con
 wit
 30 ing
 I
 acc
 of
 35 I
 of
 I
 a n
 I
 40 mo
 I
 of
 sha
 one
 45 ben
 gat
 or
 illu
 con
 50 to
 a w

Haganesi, Myvatnsvit,

13 June 1955.

Dear Sir,

I wish to thank you very heartily and sincerely for your kindness to me in Reykjavík, which touched me very much, and for which I am truly grateful.

I was glad, also, to have had an opportunity of meeting you again, and I should appreciate it very much if you could spare a few minutes of your time so that I may call to say good-bye; I expect to leave Reykjavík for home on the morning of June 28th.

I have been staying here on this farm on the edge of Myvatn, talking Icelandic to my best endeavour, and doing some fishing on Laxá. This experience I shall never forget. Everybody has been most kind; and I am pleased with the progress I have made in Icelandic.

I leave for Reykjavík tomorrow, June 14th.

With kindest regards,

Very sincerely yours,

J. H. Delargy.

P.þ. Reykjavík, 6. ágúst 1955.

Kæri Bjarni!

Ég bið þig velvirðingar á þeirri framhleypli minni að skrifa þér þetta bréf, en mér fannst ég mega til með það, þar sem ég gat ekki náð tali af þér, áður en ég fer utan.

Ég minntist einhvern tíma á það við þig í vetur, hver mundi líklegastur til skólastjórnar við Gagnfræðaskóla Austurbæjar. Þá var málið á frumstigi og ekkert vitað um, hverjir mundu sækja. Nú eru allar umsóknir komnar. Meðal umsækjenda er Ástráður Sigursteindórsson, kennari, sem ég minntist á. Hann er í þeirri slæmu aðstöðu að geta ekki fengið meðmæli, vegna þess, að hann hefur eingöngu kennt undir stjórn Ingimars Jónssonar, auk þess, sem hann hefur verið kennari við Kvöldskóla K.F.U.M. Mig langar því til þess að mega gefa honum mín beztu meðmæli, þótt á nokkuð öðrum vettvangi sé.

Ég hef þekkt Ástráð í nærri tuttugu ár, því að ég var ekki nema níu ára gamall, er ég komst undir stjórn hans í K.F.U.M. Naut ég síðan leiðsagnar hans um 7-8 ára skeið. Ég get því borið um það, að hann hefur sérstakt lag á því að umgangast drengi og unglínga og hafa á þá góð og betandi áhrif. Og áhugi hans á starfinu var mikill. Hann var þá hiklaust í hópi bestu lærisveina sr. Friðriks Friðrikssonar sem leiðtogi drengja og unglínga. Síðan þetta var, hefur etíð haldizt með okkur nánin vinátta.

Ég hef auðvitað enga reynslu af Ástráði sem skólastjórnanda, en þess þykist ég fullviss af kynnum mínum af honum, að hann mundi gegna því starfi með þryði.

Þetta var það, sem mér liggur á hjarta og mig hefði langað til þess að segja þér. Ekkert veit ég um það, hversu langt þetta mál er komið. E.t. v. er þegar búið að taka lokaákvörðun. Mér fannst samt rétt, að þessi atvikið kæmu fram. Það er fullvíst, að hér um að ræða mann, sem er mjög fram-berilegur í þessum efnum, þótt hann sé að vísu mun minna þekktur en ýmsir þeir aðrir, sem um stöðuna sækja. Ef því þegar væri búið að ákveða, að annaðhvort Sveinbjörn eða Jón fengju þessa stöðu, Guðmundur mun ekki koma til greina, þá mundi mig langa til þess að nefna Ástráð sem eftirmann þeirra annars hvors.

Ég hef þessi orð ekki fleiri. Vona ég, að þú skiljir afstöðu mína og virðir viljann fyrir verkið.

Virðingarfyllst,

þinn einlægur

Jonas Kristjánsson

Menntaskólinn á Akureyri

Akureyri,7. sept. 19 55.

Kæri frændi:

Eg þakka þér komuna á dögnum og vona, að þú eigir eftir að líta oftast inn í skólann.

Átlunin er að setja skólann á Möðruvöllum 1. okt. Mun sú athöfn fara fram í kirkjunni, því að ekki er í annað hús að venda, en óvarlegt að hafa útisamkomu vegna veðurs. Mun sr. Sigurður Stefánsson fyrst messa, en ég síðan setja skólann. Finnst mér best fara á, að þú talir síðan. Aðrar ræður verða þarna ekki. Má athöfnin ekki verða of löng, því að búast má við miklum þrengslum í kirkjunni, jafnvel svo að sumir standi. Sjálfur geri ég ráð fyrir að tala 10-15 mín. Um kvöldið mun svo verða samkvæmi í skólanum, borðhald með ræðuhöldum. Viljum við fá ~~þangað~~ einhvern gamlan Möðruvellling til að lýsa Möðruvallavistinni og minnst skólans. Höfum við óskað þess við Pál Hermannsson, fyrrv. alþm., að hann kæmi, en svar frá honum er ókomið. Enn fremur verða þarna frjáls ræðuhöld, og má búast við, að ýmsir taki til máls. Vona ég, að einhverjir gamlir Möðruvellingar mæti þarna, þó að þeim fari nú óðum fækkandi. Annars verða þarna einkum nemendur og kennarar skólans og gestir úr bænum. Komið hefir til tals að bjóða Jónasi frá Hriflu, þar sem hann kom svo mjög við sögu skólans á sínum tíma. En hann er viss að flytja yfir okkur tveggja tíma ræðu, og veit ég ekki, hvort allir þola það:

Með kærri kveðju til konu þinnar og móður.

Þinn frændi
Bjarni Þorsson

Reykjavík, 22. mars 1955.

Hr. menntamálaráðherra

Þjánn Benediktsson.

Samkvæmt muntali sandi ég yfir henni
grein þá, er þú góðslysa skrifuð í vettur
fyrir Verzlunarskólablaðið. Þú muntur forð útgefa
þen fyrir af ástæðum, sem ég fekk engu annar vísir.

Við þetta tækifæri vildi ég mega spyrja
yfir, hestvitur menntamálaráðherra, hvort þú
munnur vilja sýna Verzlunarskóla Íslands

þá vinsend og tóna að rita stutt ávarp
í upphafi minningarrits, sem í riti er
að gefa út á fjúntugspusli skólans á
hausti komanda.

Ef þér vildur gera nó vel að verða
við þessari málaleitan, þá séi vel
að fá handrit yðs í mánamóti
næst komandi.

Síðingur fyllst.
Jón Guðarson.

Ry, Jylland, 5/6, 1955.

Kæri Bjarni Benediktsson!

Fyrir nokkru barst mér bréf um það, að þér hefðu borið fram á ráðherrafundi hækkun styrksins mér til handa. Þó ég nú sendi yður þakkarorð fyrir þetta, verður það ekki annað en ófullkomin skuggamynd af þeim tilfinningum, sem flæddu um hug minn, þegar ég las þetta. Og ekki skal því neytað, að því fylgdi vanmáttartilfinning og kvíði, því allt í einu fannst mér sem það hallaðist á minn hlut. Og þó átti ég enga ósk heitari en þá, að geta orðið sem notadrjúgastur fyrir málstað Íslands í handritamálinu. Og með hækkunum styrk get ég farið í ferðalög án þess að óttast um afkomu heimilisins, og án ferðalaga er engin veruleg liðssöfnun möguleg. En ég ályt það einustu leiðina til að sverfa að samvisku dana, að málið verði rétt á öllum Norðurlöndum. Og í þau 10 ár, sem Jón hefur læst handritin inni hér, ætla ég að reyna að skipuleggja smá grúppur í öllum löndunum, sem skrifa um málið. Nú sjáum við kvað setuð. Þetta er aðeins skrifað til að þakka yður fyrir áhugann fyrir mínu starfi. Þessháttar þökk veitir að vísu litla vitneskju um það, sem maður hefur milli handa. En vonandi greinist úr því síðar, að ég stöðugt hef ætlandið mitt í huga.

Með hjartkærri kveðju

yðar einlægur

Bjarni Benediktsson

Blönduósi, 10/8 1955.

Herra ráðherra
Bjarni Benediktsson.
Reykjavík.

Heiðráði vinur.

Adicus örfá ort varfands Reykjavíka
í Hútafirði.

Í fyrsta lagi: Reykjavík er
fjölmörgum Vestur-Húsvetringum
ljóstans mál, líkt og Kvenna-
skólinn á Blönduósi er Austur-
Húsvetringum, sem ekki líka við
ed leggja fann hundun þrisunda
þil endur bala á honum. Á
sama hátt er N.-Húsvetringum
innan bjóst. Þeir vilja að
allra skynsamlegra ráða sé litað

hit að halda honum í gangi.

Föðru lagi. Skólamefnd Reykjavísku
hefir orðið saumála um að mæla
með munschjandannum síra Þorgrími
í Staðarstað, sem hefir annars
unglingaheiminu í heimaskóla
í földa ára, með óvenjulegum
árangri og hefir því mikla rúpsku
sem unglingaheimari. Nú
20 nemendur hefa sattu hit haus
um heimslu í setur og telur síra
Þorgrímur að flestir þeirra munu
sækja Reykjavísku, ef hann tekur
þar við heimslu.

Í fríðja lagi: Í mál þessu er
lífskonar *circulus vitiosus*,
líkt og lífa heimsinn, sem

sagði að samkyllit mundi ekki
batna fyrir en töminn væri tekinn,
en töminna væri ekki högt. Í þessu
fyrir en kyllit batuót. - Skólaskýja
er ekki högt að skýja, fyrir en sattu
er að samibeg munuótur verði um
skólann, en hinsvega selja
nemendur ekki, fyrir en ákveðið
er eða vitað, hvers verði skólaskýja.
Þetta er hveimasta hömunga
sjálflunda, ef ekki er nút að
finna leit til að löggva^á lenntium.
Mér (eta nánnar tiltekið þú sígn
mínum, sem hefir, sérstakur
áluga á þessu mál) hefir dottið
í hvern sin lausu, að skólamefnd
- ef fott þattu - fengi til kynningu
um - og það sem allra fyrst - að
síra Þorgrími verði veru skóla-

Þyðja starfið, svo þessi að nemendur
færir ^{h. d.} - einhver tittelinn lágmarks-
tala, og svo gæti hún auðveld
að nýju eftir nemendum á
þeim forsendum að siva
þögrinum ytri heimsa skála-
stjóri svo þessi að umt myndist
ad vella skólann. -

Bið þig vin saulegast að athuga
þetta vandamál. Það skiptir
balsentun máli, hversu þvi
verdir ráttit til lyfta.

Með bestu hvetju
- og vörðun.

Þinn eink.

Mudbr. Steing.

Áframteigi Álfvergerði, 3/8 1955.

Álfra menntamálaráðgjafi
Bjarni Benediktsson.

Bestu þakkið fyrir síðast. Í fram-
haldi af vitróðum mínum við
yður þá, skrifa ég yður þessar
línu, sem ég skoða sem alger
sínkabréf. Ég minnst þá í það
við fátalsmálastjóra, hvort hann
vildi koma þingad austur
með mér og tala við skóla-
nefndirna og skólustjóran,
en hann fæðist undan því.
Ég mæltist til þess við hann,
að hann væddi málið við yður,
aður en hann auglýsti stötuna,
og hafði hann góð orð um
að gera það, þó sem þér
væri um svo sérstakt mál
að ræða. En í síðustu viku til-

kyrnti þann mér, að hann
hefði ekki náð tali af yður,
og hann gæti ekki dregit lengur
að auglýsa. Stáðan var svo
auglýst í útvoðinu á fimmtu-
dag og föstudag síðastlitin.
Var tekið fram, að stáðan væri
vit barna og unglingaskól-
ann í flvægerði og söng-
kemisla væri eskileg. Ég vil
taka það fram, að flesta veturna
hefi ég kennt eitthvæð við ung-
lingaskólann, oflást íslensku
í sínum bekk og stundum
sögu. Þú söngkemisli er það
að segja, að ég er eini ^{fasti} kemis-
inn, er starfað hefur við skólann
í flvægerði, sem er les á nóttur.
Hefi ég spilað undir morgun-
söng nemenda síðan hann
var tekið upp fyrir 5 eða
6 árum, og þá söngkemisli,

sem ferid hefur fram á vegum
skólans síðastliðna tve vetur, hefi
ég annast.

Ég taladi við fradslunnála-
stjóra á laugardaginn var, og
sagdi honum, að ég selti eftir
med að sækja, fyrst stöðun
vori auglýst aftur. Ég seikna
samt med að sækja um
þessa stöðu, enda þótt ég
seikni ekki med, að meirihluti
skólamefndar, skólastjóri og
fradslunnálastjóri bregli af stöðu
sinni, a. m. k. hefi ég ekki
lofað þar um. Það mið þvi
teljast nokkuð fekt af mið að
malast þess eindregid vid yður,
að þér veitið mið þessa stöðu.
Þar med legg ég þau gögn,
sem lögd voru fram í málinu
í fyrra, þar á medal undir-
skriftir á annað hundrad

þarna eigenda, sem vottad hafa
mér traust sitt, samþykkt stjórn-
ar S.F.B., vottad prófdómara
og að síðustu staf mitt í 19
ar, en það hefur hvergi komid
fram, að það hafi ekki verið
samrælega af hendi leyst.
Ég hef bódist til þess, að latin
yrði fara fram átlugun af á
sérílegum árangri af starfi
minnu samkvæmt prófgögn-
um skólans, og ég stend við
það enn. Ég treysti yður manna
best til að mæla þetta og
vega, áður en þeir taki á-
kvörðun, enda erut þeir eini
ráðamanagerinn, sem reynt
hefur mér dröngur í þessu
máli.

Um aðra stöðu minn ég ekki
sakja, því ég er ekki þekktur fyrir
að sakja um kemslustarf

ég

annars stadar, ef, er óhæfur
til að gegna slíku starfi hér.

Ég veit ekki hvaða aðilar
þetta ábyrgd í því, að kemur
það getað sé til áratugum sam-
an í starfi, án þess að fá
skipun. Ég tel það a. m. k.
ekki minna sök, að ég stend
mi uppi sem sjálflaus maður
eftir 19 ára starf. En hafi það skil-
málastjórninni lúðst, að leita
álit skólarefnda um, hvort
skipa þessu menningu eftir ~~þess~~
eins til tveggja ára starf, vit-
ist mér hafið, að leita slíko
álit eftir 8 ár.

Þetta mál snertir ekki mig
sinnar heldur og alla fjölskyldu
mína. Börnin mín tóku sér þetta
svo nærri í fyrsta, að þau stóðu
ekki að tveysta sér í skólum,
ef ég fengi ekki stöðuna. Konan

min, sem ásum saman hefur
gergit met of háan blóðþrýst-
ing og veilt hjarta, vertur mi
þriðja sumarið í röt að pola
þetta taugastrið. Og þó hefur hin
gefit þjóðinni fjársjóti, sem seint
munu fyorast. Hagit kemur
"Anna rauðar í rökkriau" hefur
mi norri áratug veid eftirlætis-
lag bestu söngvara okkar.

Ömur samberileg lög kemur,
sem vinnur okkar, dr. Hallgrímur
Helgason hefur einnig raddsett
og gefit ið, munu siga eftir að
hljóma löngu eftir að þetta
mál er gleymt. Ef til vill er
hin einþá tilfinningans-
ari vegna sinna listamur
hafileirka. En þetta er ömur
saga.

Ég þes að ljúka máli minnu.
Ég tel mig hafa munid stöf

min vid skólann í Hveragerði
af alid og samvirkusemi, og
ég mun gera það hér eftir sem
hinsgæð til, þá ég að starfa
við hann áfram. Og hvortig,
sem þetta máli fer, get ég búið
höfundur hál, þó að ég veit ekki
til, að ég hafi meitt búið af
mér.

Þú þingast fyllst

Stólmars Sigurdsson.

Verzlunarfélag Vestur-Skaftfellinga

Vík í Mýrdal

Vík, 15. júlí 1955.

Herra dómismálaráðherra,
Bjarni Benediktsson,
Reykjavík.

Eins og alkunnugt er, myndaðist mikið öngbveiti í samgöngumálum Vestur-Skaftfellinga þegar bryrnar á Múlavísl og Skálm tók af í jökulhlaupinu í júnímanuði s.l.

Mikið af byggingarefni og öðrum nauðsynjum var óflutt austur yfir Mýrdalssand. Leit jafnvel svo út um skeið, að langvarandi flutningateppa væri komin yfir austanvert héraðið, og algjört neyðarástand hefði skapast.

Var þá tekið til þess ráðs að reyna að brjótast yfir vatnsföllin á hábyggðum tveggjadrifabílum. En þar sem slíkur bílakostur var ekki nægilegur fyrir hendi, var leitað hjálpar varnarliðsins, og lánaði það goðfuslega einn bíl til handa hvorri verzlun hér í Vík.

Nú er oss kunnugt um, að Kaupfélag Skaftfellinga hefur leitað til fólksins austan Mýrdalssands með undirskriftasöfnun. Er þar farið fram á það, að stjórnarvöldin styrki Kaupfélagið til þess að kaupa nýjan öflugan vagn til þess að annast umgetna flutninga.

Oss er það vel ljóst, að mikil nauðsyn er á því að verzlunirnar hér í sýslu eigi slíka vagna, þótt vandræðin vegna þessa jökulhlaups leysist kannske fyrr en búast hefði mátt við. Kötlugos getur komið hvenær, sem er og þá verður vitanlega einasta leiðin að brjótast yfir sandinn á stórum og sterkum vögnum með drifi á öllum hjólum og spili. En slíkir vagnar eru mjög dýrir.

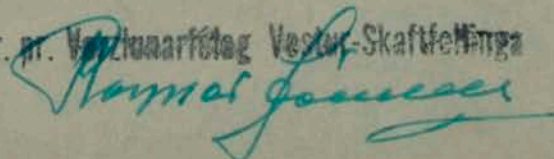
Af ofangreindum ástæðum, viljum vér fara þess á leit, að þér heiðraði herra, beitið áhrifum yðar í ríkisstjórninni til þess að Verzlunarfélag Vestur-Skaftfellinga fái notið sömu kjara og Kaupfélag Skaftfellinga, ef til kemur að því verði veittur styrkur til þess að eignast nýtt farartæki til þess að annast flutningana í neyðartilfellum.

Vildum vér í því sambandi benda á, að kannske er það heppileg lausn fyrir Verzlunarfélagið, að það fái að kaupa, með sanngjörnu verði bíl þann, sem það nú hefur að láni frá varnarliðinu.

Annars setjum vér ekki fram neinar kröfur, en erum tilbúnir til þess að safna undirskriftum á sama hátt og Kaupfélag Skaftfellinga, ef þess skyldi verða óskað, og settum oss við það, sem stjórnarvöldin telja rétt, og Kaupfélagið fer, hvort sem það verður meira eða minna,

Virðingarfyllst,

mt. pr. Verzlunarfélag Vestur-Skaftfellinga

29. apríl

55.

Db. 33.B.1.

Nr. 207.

Bjarni Benediktsson,
dómsmálaráðherra,
greiðsla vegna.

Sendiráðið leyfir sér að skýra ráðuneytinu frá, að samkvæmt ósk dóms- og menntamálaráðherra inntum vör af hendi greiðslu hans vegna að upphæð d.kr. 349.30 af ríkisfé 27. p.m.

*Með bestu kveðjum
þínum eilögur
Þunnar Björnsson*

Utanríkisráðuneytið,
Reykjavík.

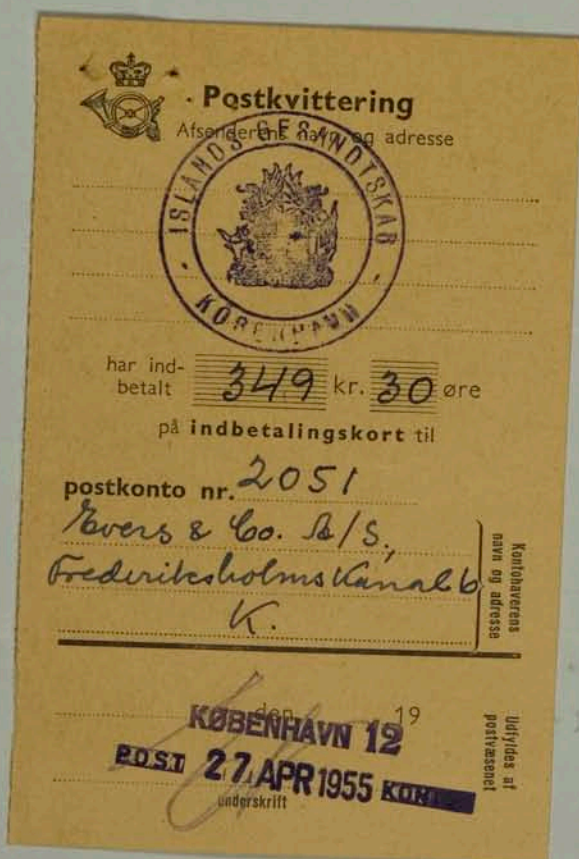
*Bjarni Benediktsson
dörmálaráðgjafi*

Det islandske Gesandtselskab,
Dantes Plads 3,
V.

REGNING

KØBENHAVN K. 26. April 1955

DATO	SPECIFIKATION		KRONER	KRONER
1955 April 22	An tilkøbt Kaptajn Sigurdsson, M/S "Gullfoss"			
	1050 Stk. hvide glaserede Meissner Fliser 15x15cm	0/31	325 50	
	70 " do. med 1 afr. K.	0/34	23 80	
				349 30
				=====
				s.e.&o.

N° 20615

Bjarni Benediktsson.

R

Innflutningsskrifstofan hefur mótttekið leyfisgjald af leyfi:

nr. B 2950 kr. 10.-

Samt. kr. 10.-

Greitt

28 APR 1955

Innflutningsskrifstofan
Útdráttur

úr 12. gr. reglugerðar, nr. 212 frá 28. des. 1953.

Hver sá, er fær innflutnings- eða gjaldeyrisleyfi, greiði Innflutningsskrifstofunni 1% af fjárhæð þeirri, sem leyfið hljóðar um, þó aldrei minna en 2 krónur fyrir hvert einstakt leyfi.

Samrit.

bréfi
Samkvæmt fyrirlagi ríkisstjórnarinnar í símskeyti dags.....

hefur sendiráð Íslands í Kaupmannahöfn greitt mér

200.—
.....d. kr.

lán

og kvittast hér með fyrir fjárhæðinni.

Kaupmannahöfn,.....

25/2-55

Benedikt L. Blöndal
.....
(nafn)

Laug. 66

.....
(heimilisfang)

Samrit.

bréfi

Samkvæmt fyrirlagi ríkisstjórnarinnar í símskeyti dags.

hefur sendiráð Íslands í Kaupmannahöfn greitt mér

150.- d. kr.

lán

og kvittast hér með fyrir fjárhæðinni.

Kaupmannahöfn, 2/3-55

Benedikt L. Blöndal

(nafn)

(heimilisfang)